

Honorable Sr. Conseller del Departament de Medi Ambient i Habitatge
Generalitat de Catalunya
Avgda. Diagonal, 523-525
Barcelona 08029

Deltebre, 10 de setembre de 2007

La Associació Ornitològica Picampall de les Terres de l'Ebre, inscrita al Registre d'Associacions, amb domicili a la Plaça Major, 5 de Deltebre, representada pel seu director Joan B. Anto i Juan,

EXPOSA:

Que en data 8 d'agost d'aquest any 2007 s'ha publicat al DOGC núm. 4943 l'anunci d'informació pública del projecte de Decret pel qual es regula l'autorització excepcional per a la captura de túrdids amb els mètodes tradicionals del vesc i a 16 d'agost del mateix any s'ha publicat al DOGC núm. 4948 una correcció d'errades perllongant el termini de presentació d'al·legacions fins al 20 de setembre de 2007. I mitjançant el present document ve a complimentar aquest termini d'exposició pública mitjançant les manifestacions prèvies, al·legacions i annexos que s'inclouen a continuació, com es contempla en el següent

INDEX

- Manifestacions Prèvies
- Al·legacions
 - o Primera; Incompatibilitat del mètode de la barraca i del filat amb la conservació de les espècies d'aus de les nostres garrigues
 - o Segona: Incompatibilitat amb la legalitat vigent
 - 1. Consideració introductòria
 - 2. Sobre la inexistència de "altres solucions satisfactòries"
 - 3. Sobre l'assumpte de les condicions "estrictament controlades"
 - 4. Sobre l'assumpte de les "petites quantitats"
 - 5. Sobre l'assumpte de la selectivitat

ANNEXOS

- I. Llista d'espècies protegides que poden ser atrapades amb la caça en barraca, no exhaustiva però força extensa.
- II. Status de protecció legal de les espècies susceptibles de ser capturades a la barraca i filat.
- III. Disposicions legals que s'entenen vulnerades pel contingut del Projecte examinat
- IV. Extractes de pronunciaments dels Tribunals en el cas del Parany a la Comunitat Valenciana

MANIFESTACIONS PRÈVIES

El projecte de Decret es planteja:

- el caràcter tradicional d'aquests tipus de captura a alguns municipis de les terres de l'Ebre per a la captura de túrdids (tord comú i tord ala-roig);
- que la caça en barraca consisteix en la captura d'aquests túrdids durant la tardor mitjançant l'ús del vesc disposat en espartons verticals sobre perxes col·locades estratègicament en la capçada dels arbres;
- que la tècnica del filat consisteix en l'ús d'una xarxa abatible de petites dimensions, associada a una piqueta d'aigua com a esquer, i amb combinació d'un amagatall, tradicionalment fet de pedra o vegetació, des d'on el caçador guaita i acciona l'art per a la captura dels tords.
- la justificació d'aquestes pràctiques per la seva existència documentada des d'èpoques que remunten a la Grècia antiga i el seu molt antic arrelament en el territori, per la preservació de la producció d'oliveres dels danys que els túrdids en causen, per el seu valor com a complement alimentari en èpoques d'escassetat.
- la pretensió de regular, de manera excepcional, aquests dos mètodes de captura garantint l'ús adequat d'aquesta tècnica tradicional amb condicions de selectivitat i no massivitat, sent el mateix Decret qui pretén determinar les restriccions i limitacions per garantir que la caça en barraca (vesc) esdevingui un mètode de captura totalment selectiu; i en el cas del filat, confereix plenament aquesta competència a la persona que l'hagi d'accionar, esdevenint per tal, segons detalla literalment el present Decret, també del tot selectiu.

Que trobant-nos en disconformitat absoluta amb aquests plantejaments, i persuadits que els mètodes que es pretenen legalitzar per via d'excepció no sols no són selectius sinó que exerceixen un efecte perjudicial provat sobre les poblacions d'altres aus que compten con un elevat nivell de protecció legal i estan prohibides per l'ordenament jurídic, atesa la finalitat de protecció de les aus i la biodiversitat de la nostra Societat, donem per convenient presentar les següents

AL·LEGACIONS

Primera: Incompatibilitat del mètode de la barraca i del filat amb la conservació de les espècies d'aus de les nostres garrigues

Les garrigues o camps d'oliveres i les seves rodalies a les Terres de l'Ebre, espais on es practiquen les citades formes de caça sobre les poblacions migratòries de túrdids, tenen un important patrimoni natural constituït per una fauna ornítica sedentària nombrosa, que s'incrementa en nombre i diversitat durant els períodes de migració, precisament l'època en que es pretén autoritzar aquesta caça.

Les aus acostumen a posar-se damunt les branques dels arbres, pel que qualsevol

mètode consistent en situar varetes amb vesc, o qualsevol altra substància enganxosa sobre aquests, pot provocar l'empastifament, captura, perjudicis per la salut o mort d'exemplars de nombroses espècies.

La captura amb "filat" es realitza sobre abeuradors d'aigua, pel que també pot afectar a qualsevol espècie que hi acudeixi a beure durant aquesta pràctica.

És un fet comprovat experimental, fotogràfica i casuísticament que les espècies capturades amb aquests mètodes no es limiten a les autoritzades, sinó que es capturen un bon nombre d'espècies no cinegètiques, especialment aus insectívores, entre les que destaquen els tallarols, principalment el tallarol de casquet o rufarda (*Sylvia atricapilla*), el pit-roig o barba-roig (*Erithacus rubecula*), el mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*), la cotxa fumada (*Phoenicuros ochruros*), i un llarg etcètera d'espècies que són víctimes de la no-selectivitat del mètode. Totes aquestes aus són migradores presaharianes que acompanyen el contingent de túrdids a les àrees d'hivernada.

També en resulten afectats individus d'espècies pràcticament sedentàries, que veuen delmades les seves poblacions degut a aquestes formes de caça. Aquest és el cas del tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*) i de la mallerenga carbonera (*Parus major*), als que s'hi han d'afegir els rapinyaires nocturns mussol comú (*Athene noctua*), mussol banyut (*Asio otus*), xot (*Otus scops*) i Òliba o mifa (*Tyto alba*). Totes les espècies mencionades estan protegides i es troben catalogades com de "Interès Especial" dins el Catalogo Nacional de Espècies Amenazadas (RD 439/1990).

Una llista d'espècies protegides que poden ser atrapades amb la caça en barraca, no exhaustiva però força extensa, va ser proporcionada el 31/05/2001 pel Grup Català d'Anellament (ara Institut Català d'Ornitologia), i s'incorpora a les presents al·legacions com a Annex I.

En la pràctica aquesta llista hauria de ser més extensa, doncs la proximitat immediata del Delta de l'Ebre (amb una fauna ornitològica excepcional en abundància i diversitat) des d'on poden eventualment desviar-se altres espècies no llistades anteriorment, la varietat d'hàbitats on, a part de garrigues o olivars, es col·loquen les barraques (camps de tarongers, hortes, punts molt propers a la costa, etc.) i el seguiments in situ indiquen l'afectació d'altres espècies d'aus, com és el cas de la puput (*Upupa epops*).

La captura, manipulació o tinença de totes aquestes espècies està prohibida, excepte en els casos de personal especialment qualificat i autoritzat com els anelladors científics i el personal dels centres de recuperació de fauna, perquè el sol fet de capturar-les i manipular-les ja representa un perill per a la salut d'aquestes, doncs d'aquesta captura lúdica i manipulació no qualificada se'n deriva el deterior de la salut i la mort posterior de nombrosos exemplars d'aus protegides.

Respecte a la no-selectivitat d'aquests mètodes, en el cas de la barraca s'ha calculat a partir de diversos estudis que entre el 20 i el 44% de les captures totals són exemplars d'espècies protegides, algunes moren amb el vesc posat, altres moren per voluntat del caçador per tal d'evitar danys agrícoles o per a menjar-se-les, i si són netejades moren per les hemorràgies pulmonars que els hi causa la toxicitat dels dissolvents, per la pèrdua del greix natural del plomatge que les fa vulnerables a la humitat i al fred, o pels desperfectes al plomatge que els hi disminueix la capacitat de vol, el que és especialment greu en el cas de les poblacions en migració.

En el cas del filat, tractant-se d'una activitat silenciosa no existeix cap garantia de control real sobre aquesta activitat, pel que es dedueix que les captures seguiran sent com fins ara, o sigui de forma no selectiva, sobre qualsevol au que acudeixi a beure i sigui susceptible de ser menjada o comercialitzada posteriorment.

A l'Annex II d'aquest Document s'hi inclou una relació del status de protecció legal de les espècies citades anteriorment, susceptibles de ser capturades a la barraca i filat.

Queda aquesta primera al·legació palesa la seva motivació principal, que és el de protegir per a conservar un conjunt d'espècies concretes del patrimoni natural, que tots els ciutadans en general, i els poders públics en particular, som responsables de transmetre a les futures generacions.

La mort o la disminució de la probabilitat de supervivència, que aquests mètodes de caça impliquen, per a exemplars d'espècies mencionades en els convenis internacionals, lleis i decrets citats a l'Annex II d'aquest Document constitueix una vulneració flagrant d'aquests, tant en la lletra com en l'esperit que els va motivar: que és la conservació del patrimoni natural, un valor moral i social de creixent importància a la nostra societat i, en conseqüència, reconegut a totes les constitucions i ordenaments jurídics de tots els països d'Europa.

Segona: Incompatibilitat amb la legalitat vigent

1. Consideració introductòria

El Projecte de Decret suposa, com hem vist, l'intent de regular la caça de dues espècies de tords, a través de determinats mètodes de caça, prohibits en principi, acudint per a fer-ho al règim d'excepcions que, sobre la protecció general de les aus, s'ha construït dins la legislació comunitària, espanyola i catalana, a partir del contingut (Artículo 9) de la Directiva 79/409 per la Protecció de les Aus Silvestres. Atès que les Disposicions de la Directiva en aquest particular es troben correctament transposades a l'ordenament bàsic estatal, no ens referirem a les disposicions legals específiques en el text d'aquest epígraf, contenint totes les disposicions legals que entenem vulnerades a l'Annex III d'aquest Document.

D'acord amb aquest règim d'excepcions, les possibilitats d'excepció dependran de l'acompliment de tres criteris:

- En primer lloc, els estats han de limitar-se a fer excepció quan no "existeixi una altra solució satisfactòria"
- En segon lloc, les excepcions han de basar-se necessàriament en alguna de les raons contingudes als epígrafs (a), (b) o (c) de l'article 9, tenint en compte que la llista es taxativa i tancada.
- En tercer lloc, les excepcions han d'atenir-se a la forma prevista al paràgraf 2 de l' Artículo 9. Aquestes condicions s'han de respectar estrictament atès que són la manera de justificar l'excepcionalitat de la mesura i també perquè al ser la possibilitat d'excepcions molt ample, segons la redacció de l'Article 9, el tarannà

formal de les autoritzacions és l'autèntica garantia de que el sistema general de protecció no es veurà danyat.¹.

Com veurem més endavant amb detall, la Jurisprudència del Tribunal Comunitari de Justícia ha interpretat i aclarit aquest règim d'excepcions de manera molt detallada. Destacarem dos elements de partida: les raons sobre les que es poden basar les excepcions no poden ser genèriques². I no poden consistir estrictament en el respecte a la història o les tradicions³. L'Article 2 de la Directiva no pot ésser emprat per a completar, sense més, la llista de l'Article 9 sense oferir raons addicionals.

A més cal tenir en compte que si es precisa de l'establiment d'un règim d'excepció, es perquè estem en definitiva tractant de l'ús de determinats mètodes de caça, en concreto, els mètodes no selectius. El Projecte de Decret, assenyala al respecte que "...les limitacions i restriccions estrictes d'aquest Decret converteixen aquest mètode de captura en totalment selectiu".

El Projecte ignora, pel que sembla, que tal afirmació es incompatible no sols amb la legislació i el dret comunitari, sinó amb la pròpia jurisprudència estatal en aquesta matèria. Així, l'any 2.000 el Govern Valencià promulgà un Decret de contingut pràcticament idèntic⁴, Decret que fou declarat nul mitjançant Sentència del Tribunal superior de Justícia de la Comunitat Valenciana⁵, ratificada posteriorment pel Tribunal Suprem⁶, que per tant, ha creat una jurisprudència clara i infranquejable al voltant d'aquest particular.

El Govern de Catalunya, és un òrgan comunitari segons el tractat de la UE, i en tal condició, està obligat al respecte estricte de les normes comunitàries, i més quant els seus possibles aspectes foscos han estat ja aclarits per Jurisprudència recent i aplicable directament al caso que ens ocupa. Continuar la tramitació d'aquest projecte de Decret suposaria un caso clar de temeritat jurídica, doncs amb total seguretat procurarà una nova condemna del Tribunal de Luxemburg al Regne d'Espanya.

A continuació es descriuen els aspectes jurídicament més erronis del Projecte de Decret.

2. Sobre la inexistència de "altres solucions satisfactòries"

Tant la Directiva, com la legislació estatal i comunitària, estableixen amb claredat que *"...podran introduir-se excepcions als articles 5,6,7 y 8, si no hi hagués altra solució satisfactòria"* (Article 9, 1 de la directiva).

Quin és el problema al que es pretén donar solució a través d'aquesta excepció?

¹ TCJ, casos C-247/85 i C-262/85, de manera directa i casos C-236/85, C-252/87 i C-339/87, de manera indirecta.

² TCJ Caso C-412/85, C-247/85 y C-236/85, "seriosos danys a l'agricultura, els boscos, les aigües..."

³ TCJ Cas C-236/85

⁴ Decret 135/2000 sobre condicions i requisits per a la concessió d'autoritzacions excepcionals per a la caça de tords amb parany a la Comunitat Valenciana.

⁵ STSJV Sec. 3ª, S 26-9-2002, nº 1517/2002

⁶ Sentencia del Tribunal Suprem, Sala 3ª, sec. 5ª, S. 22-6-2005, rec. 7370/2002.

En la Exposició de Motius del Decret s'explica que el mètode del "vesc" o "barraca" es un mètode de captura tradicional en algunes comarques de les Terres de l'Ebre, que ja s'utilitzava a l'antiga Grècia i a l'Edat Mitjana. La justificació tradicional d'aquesta activitat, realitzada durant segles dins el marc de l'activitat agrària, era, per una banda, ajudar a preservar de danys l'agricultura (oliveres), i per altra, proporcionar un complement alimentari en èpoques d'escassetat.

Tanmateix el projecte de Decret reconeix que tant la barraca com el "flat" no tenen actualment la justificació agrícola o de complement alimentari tradicional, sinó que constitueixen meres activitats de lleure. Així, la Generalitat, en el Projecte de Decret, no explica en ningun moment quin es el problema per el qual la "única solució satisfactòria" passa per fer excepció a les estrictes prohibicions establertes a la normativa referent a l'ús d'aquesta mena de mètodes de caça. Es dedueix que el problema és que a les Terres de l'Ebre un sector de la població vol continuar amb la pràctica d'aquests mètodes de caça, com a activitat de lleure, malgrat les prohibicions. En cap moment, la Generalitat justifica la ponderació que ha realitzat entre els diferents interessos en conflicte, per a arribar a la conclusió de que l'autorització excepcional es la única solució satisfactòria i proporcionada a la entitat dels interessos en joc (socials i de lleure/ambientals i protecció de la natura).

La caça, en termes d'activitat clarament recreativa, de cap manera justifica una excepció d'acord a la Directiva. És cert que el seu Article 2 es refereix a la necessitat de tenir en compte, en termes generals, les "exigències econòmiques i recreatives" a l'hora d'adoptar les mesures de protecció per les aus, però es tracta d'una expressió de caràcter general, destinada a que els estats equilibrin la protecció de les aus respecte d'altres exigències socials. I això no significa que el Article 2 pugui, per ell mateix servir de base per el sistema d'excepcions. Tal base tan sols pot trobar-se en els casos perfectament taxats de l'Article 9,1.

El Tribunal de Justícia comunitari ha tingut ocasió de pronunciar-se sobre el sentit de la expressió "altra solució satisfactòria", assenyalant que la solució, ho ha de ser *a un problema cert, i no a la pròpia existència de les mesures de protecció de la Directiva*.⁷

A més, el Tribunal també s'ha pronunciat respecte de que l' "interès local" o les "tradicions locals", no es troben entre les raons que justificarien una excepció a l'Article 9,1 de la Directiva.⁸

En qualsevol cas, podria tenir-se també en compte, des d'un altre punt de vista, que la solució satisfactòria de fet existeix clarament, doncs els túrdids es poden caçar amb escopeta (tal com està autoritzat i també es realitza), doncs estan destinats al consum humà, com és evident per tothom i com la mateixa proposta de decret reconeix explícitament, quan qualifica les espècies com a cinegètiques i associa aquesta caça al complement alimentari en les èpoques d'escassetat.

3. Sobre l'assumpte de les condicions "estrictament controlades"

⁷ Sentència del TJC Assumpte C-182/02

⁸ Sentència del TJC Cas C-247/85, Comissió v. Bèlgica

L'apartat "c" de l'epígraf 1 de l'Article 9 que s'ha escollit com a base del Projecte de Decret analitzat, assenyala que l'excepció podrà acordar-se per a permetre, "*en condiciones estrictament controlades...la captura, retenció o...*"

Què ha entès el dret Comunitari per condicions "estricteament controlades"

La primera exigència de la jurisprudència comunitària és que quedin *clarament especificades les circumstàncies, persones, moments i llocs en que tal excepció podrà ser aplicada.*⁹

I a més s'han d'incloure detalls sobre el nivell de risc inherent al mètode, incloent el "com serà inspeccionat", així com mesures que restringeixin el risc per a d'altres espècies. És així mateix desitjable que es dugui endavant un esforç de coordinació a nivell de l'Estat, atès que aquest és el responsable de l'acompliment del Dret Comunitari, i una Comunitat Autònoma no pot saber si les autoritzacions atorgades per al seu territori poden tenir un efecte acumulatiu i sinèrgic amb el provocat per mesures similars en altres regions o comunitats.

El Projecte de Decret, lluny de tenir en compte aquestes consideracions, i en el seu article 11 "Control de les captures", en relació amb l'Annex III efectua un tractament del tema clarament insuficient, doncs es limita a establir el disseny d'una sèrie de fulls diaris en les que els caçadors han de declarar les captures realitzades. La qual cosa és com pressuposar que en els casos en els que es cacessin més exemplars dels permesos o que tinguessin baixes en aus protegides, els caçadors s'autodenunciarien sobre el paper; o bé que aquestes dues coses mai no succeeixen, amb lo qual no tindria sentit aquest sistema d'autocontrol.

Així, existeix un control, però aquest no pot ser estricte, doncs el control estricte per part de l'administració, per a detectar el tracte no reglamentari o inadequat als molt probables exemplars d'espècies protegides d'un volum tant petit, com ho són la majoria de les espècies que son capturades, requeriria la presència continuada d'un agent de l'autoritat a cada barraca durant l'horari de captura, o una forma de control equivalent, atesa la facilitat i rapidesa amb que aquests exemplars es poden ocultar, tenint en compte a més que les barraques són recintes privats, no oberts i d'accés no immediat i controlat pels caçadors.

El control permanent no es realitza ni pels propis caçadors doncs l'ús del reclam digital o aparell de gravació es generalitzat i intencionat, permetent l'absència del caçador del lloc de caça, sense coneixement d'excepcions, tal i com demostren:

- la realitat de les denúncies realitzades a llarg dels anys, en particular les de la prova pilot efectuada la temporada 2004, amb la legalització de 250 barraques mitjançant un reglament el Departament de medi Ambient i Habitatge, i en les totes les barraques inspeccionades caçaven amb aparells elèctrics de reproducció de sons.
- l'estudi realitzat, per encàrrec del mateix departament a requeriment del Parlament de Catalunya, per part del Museu Comarcal del Montsià.

⁹ Sentència del TJC Cas C-247/85, Comissió v. Bèlgica

Finalment, crida l'atenció la regulació que es fa de les "persones autoritzades" a l'article 10, en relació amb la Disposició Transitòria Única, atès que d'una banda s'estableix que les persones autoritzades no han d'haver estat sancionades per faltes greus o molt greus o haver tingut revocada una autorització excepcional per incompliment de condicions en les tres darreres temporades, així com per haver impedit l'acció inspectora dels agents de l'autoritat. Tanmateix, en la Disposició Transitòria s'estableix que aquestes determinacions sols seran d'aplicació a les persones sancionades per infraccions comeses amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Decret, lo qual es certament greu, doncs es pretén atorgar una autorització excepcional, en la que el control de les condicions pràcticament es fia a la voluntat de la persona autoritzada, a persones que acreditadament han incomplert les mateixes en temporades anteriors. Tota la qual cosa fa dubtar seriosament de que realment existeixi per part de la Generalitat la voluntat de fer complir de forma efectiva la normativa.

4. Sobre l'assumpte de les "petites quantitats"

L'apartat "c" de l'epígraf 1 de l'Article 9 al que ens referíem a l'epígraf anterior continua assenyalant que l'excepció podrà acordar-se per a permetre "...la captura, retenció, o qualsevol explotació prudent de determinades aus en petites quantitats"

Per a entendre a què es refereix la legislació amb l'expressió "petites quantitats", cal posar en relació aquesta prescripció legal amb el paràgraf 11 del preàmbul de la Directiva, del que es dedueix que el criteri de les "petites quantitats" no es un criteri absolut sinó que ha d'ésser posat en relació amb el total de la població i la situació reproductiva de les poblacions d'espècies afectades.¹⁰

Més en detall, la Comissió, d'acord amb el Comitè ORNIS¹¹, ha tingut ocasió de puntualitzar, que la expressió "petites quantitats" ha d'ésser entesa com a "menys del 1% de la mortalitat anual de la població en qüestió, i això calculant en termes del total de l'estat (no del total de la regió en qüestió, i independentment del repartiment intern de competències), tot i que des del punt de vista estrictament tècnic de conservació d'espècies migratòries com aquestes, la població a considerar hauria de ser la totalitat del continent Europeu, Rússia asiàtica i Nord d'Àfrica (segons l'àrea de distribució). I han de ser les autoritats que proposin l'excepció les que justifiquin aquestes xifres, basades en estudis científics independents.¹²

El Projecte de Decreto examinat, estableix en el seu article 7 que, efectivament, el nombre màxim de captures realitzades no excedirà de l' 1% de la mortalitat anual de la població afectada. Però això es durà a terme mitjançant Resolucions anuals, sense que es especifiquin les garanties tècniques o científiques amb que comptaran tals Resolucions anuals, ni les fonts de les quals es derivaran les dades tècniques i científiques.

5. Sobre l'assumpte de la selectivitat

Arribem així al tema central a que es refereix el projecte de Decret, que, en definitiva s'ajustarà a la legalitat encara dubtosament, sempre que en efecte el sistema de caça que pretén regular es pugui considerar com a "selectiu", o no.

¹⁰ Sentencia del TJC, Caso C-252, Comisión v. Francia

¹¹ Segundo informe de la aplicación de la Directiva 79/409 (COM(93)final de 24 de noviembre de 1993)

¹² Sentencia del TJC, Caso C-79/03, Comisión v. España

I això no solsament perquè els mètodes no selectius estan prohibits per l'article 8, epígraf 1 de la Directiva, sinó perquè entre els requisits de les pròpies excepcions (Artículo 9, 1,c), es troba la pròpia "selectivitat" del sistema autoritzat, per el que ,per a dir-ho d'una manera, els mètodes no selectius no caben en el marc de la legislació vigent, ni tan sols per la via d'excepció.

Afirma taxativament la Generalitat en la Exposició de Motius que *"l'ús del "vesc" amb totes les restriccions i limitacions estrictes d'aquest Decret, converteixen aquest mètode de captura en totalment selectiu"*. En quant al "filat" consideren que el fet de que el seu accionament sigui voluntari per part de la persona que l'utilitza per a efectuar la captura, el fa "totalment selectiu". Respecte del primer ("vesc" o barraca, hem d'assenyalar):

- La regulació del tipus de cola o dissolvent, es pràcticament idèntica a la del Decret valencià anul·lat pel Tribunal Suprem i que motivà la condemna a Espanya per el de Luxemburg. Ja en aquest cas va quedar acreditat que l'obligació de la persona autoritzada de recollir immediatament després de la captura, i netejar i alliberar els exemplars de les espècies d'aus no autoritzades, no garanteix que l'aplicació dels dissolvents sobre les aus "no-objectiu" "envescades" eviti danys rellevants a aquests que afecten a la seva capacitat de vol o probabilitats de supervivència". A més, tampoc existeixen estudis que detallen el temps necessari per a la neteja de l'au no-objectiu, la perícia o titulació reclamada per a la realització d'aquesta activitat, junt amb els efectes deleteris que l'ús de les coles genera a les ales i a tot el plomatge de les aus no-objectiu, amb tot el que això implica d'estrès agut, pèrdua de capacitat de vol, pèrdua de la impermeabilitat i possibles humectació i hipotèrmia, intoxicació dels òrgans interns pels dissolvents i, en general, disminució dràstica de les probabilitats de supervivència del individu, segons queda constatat en peritatges judicials diversos al respecte. En tot caso, la manipulació d'una au viva es bastant complicada, i si es fa per mans no qualificades, especialment si es de petita mida, no hi ha garanties de que no ocasioni a l'au uns danys de diversa gravetat, moltes vegades de natura no conspícua però amb efectes fatals a curt i mitjà termini.
- Pel que fa a la longitud màxima de les varetes (espartons) i la seva disposició vertical, el present projecte de Decret ni tan sols estableix l'obligació que regulava el Decret valencià de que es situessin a una distància mínima entre elles de 20 cm., lo qual reduïa la captura d'aus d'espècies "no-objectiu". Tot i que, com es reconeixia en la STSJ Com. Val. de 26-9-2002, aquesta disposició tampoc convertia el mètode en selectiu, atès que les aus "no-objectiu" més afectades presentaven una envergadura que no reduïa el risc de quedar impregnades a les varetes.
- En quant a l'horari autoritzat i l'obligació de retirar les varetes fora del mateix, s'ha de recordar que el període migratori de les espècies autoritzades es solapa totalment amb el període migratori de les espècies no cinegètiques amb més risc de caure a la barraca (pit-roig i tallarol de casquet), tenint l'obligació d'enretirar les varetes fora d'aquest horari una importància residual en quant a garantir la selectivitat del model de caça de tords en barraca. Tot i que la prolongació de l'horari de captura després de l'alba augmenta de manera important les probabilitats de capturar espècies no-objectiu.

- En quant a l'ús de reclams bucals, manuals i reclams vius, i la prohibició d'usar reclams elèctrics, es idèntic a el que està regulat en el Decret valencià, i tampoc en garanteix la selectivitat. En tot cas, es impossible assegurar que l'ús d'un reclam específic limita les captures solsment a l'espècie que es pretén capturar, doncs pot fins i tot succeir, que les vocalitzacions d'una espècie siguin utilitzades per d'altres per a detectar llocs a on hi ha aliment, atès que els arbres més o menys frondosos que s'utilitzen per a atraure els tords constitueixen un hàbitat utilitzat per moltes espècies d'aus.

Així la caça del tord en barraca, tal i com es regula en el projecte de Decret de la Generalitat d'agost de 2007, no permet evitar la captura d'aus d'altres espècies, i que tal como estableix el TJCE *"el fet de que els caçadors estiguin obligats a netejar i alliberar aus d'espècies diferents, quant aquests resulten atrapades a les varetes, no tenen entitat suficient per a posar en dubte el caràcter no selectiu d'aquest mètode de captura"*.

Malgrat el que afirma el Govern de la Generalitat en l'exposició de Motius, les restriccions i limitacions que imposa el projecte de cap manera garanteixen la selectivitat del mètode del "vesc" o "barraca", essent aquest projecte clarament contrari a la normativa estatal i comunitària, així com als contundents pronunciaments judicials recaiguts al respecte, un extracto de dels quals es recullen a l'Annex III d'aquest escrit.

En definitiva, el mètode sols seria selectiu si hi hagués una manera d'impedir que espècies diferents a les autoritzades es situessin a les perxes i toquessin els espartons o varetes encolades, es podés impedir que quedessin impregnades de cola i que, per tant, patissin la captura.

Es pot afirmar doncs que el mètode no és selectiu, atès que existeix una elevada probabilitat de captura d'exemplars d'espècies protegides, com així demostren :

- tots els informes tècnics i peritatges realitzats fins a la data, presenten en conjunt una forquilla que va entre el 20 i el 44% d'exemplars d'espècies protegides amb respecte al total de captures i així admet la jurisprudència en els casos jutjats fins a la data;
- com demostren les declaracions dels propis caçadors en els judicis i informes, doncs mai han negat la caiguda d'exemplars protegits;
- com demostra l'evidència documental i fotogràfica.

I per a concloure , hem d'assenyalar que, a aquest efecte considerem una au *capturada* quan està en mans del caçador, tal i com defineixen els corresponents diccionaris de totes les llengües, i independentment del que després es pugui fer amb ella.

Segons el Diccionario de la Real Academia Española:

Capturar: Aprehender, apoderarse de cualquier persona, animal o cosa que ofrezca resistencia.

Aprehender: Coger, asir, prender a alguien, o bien algo, especialmente si es de contrabando.

Tots els informes tècnics al respecte i els peritatges efectuats als judicis sobre aquesta forma de captura amb cola i posterior neteja amb dissolvents demostren, i les resolucions judicials actuals han acceptat fins la data, que la neteja de la cola i posterior alliberament dels exemplars capturats de les d'espècies protegides no garanteix la supervivència d'aquests, constatant una certesa de mortalitat mai inferior al 20% dels exemplars alliberats.

I atès tot el que s'ha exposat

DEMANA

Que adopti mesures per a la correcta transposició de la legislació Comunitària i Estatal en relació a Catalunya. Específicament, és necessari excloure l'excepcionalitat de la utilització del vesc de la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, donat que aquest mètode està expressament prohibit. És necessari, tanmateix, transposar de forma correcta el règim d'excepcions per adequar-se a la Directiva Ocells (79/409/CEE) i la Llei 4/89, situació que suposa en l'actualitat un greu defecte de transposició a la legislació catalana. I acabar amb la tendència a emprar aquestes pràctiques que de fet suposen un frau de llei.

Que d'acord amb la legislació europea, espanyola i catalana vigent i la ja nombrosa jurisprudència al respecte, es reconegui la impossibilitat d'efectuar aquestes pràctiques de forma selectiva i controlable, el govern català en decreti la il·legalitat i es dediquin els esforços suficients per la seva definitiva desaparició.

Que es tingui per formulada l'oposició d'aquesta entitat a l'autorització d'aquesta i qualsevol legalització d'aquestes formes de captura i caça per ser nul·les de ple Dret i incongruents amb els objectius de protecció de l'entorn continguts a l'ordenament català, espanyol, europeu i convenis internacionals.

Que s'admeti aquest escrit a tràmit, sigui tingut en compte i contestat convenientment amb una resposta raonada dins dels terminis que preveu la Llei 30/1992 de règim jurídic de les administracions públiques i de procediment administratiu comú modificada per la Llei 4/99 de 13 de gener

Sr. Joan B. Anto i Juan
President
Associació Ornitològica Picampall de les terres de l'Ebre

ANEXO I

Lista d'espècies protegides que poden ser atrapades amb la caça en barraca, no exhaustiva però força extensa.

Espècies en migració

Esparver vulgar (*Accipiter nissus*)
Xoriguer comú (*Falco tinnunculus*)
Esmerla (*Falco columbaris*)
Falcó mostatxut (*Falco subbuteo*)
Xot (*Otus scops*)
Mussol (*Athene noctua*)
Mussol banyut (*Asio otus*)
Mussol emigrant (*Asio flammeus*)
Colltort (*Jynx torquilla*)
Titella (*Anthus pratensis*)
Cargolet (*Troglodytes troglodytes*)
Pardal de bardissa (*Prunella modularis*)
Pit-roig (*Erithacus rubecula*)
Cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*)
Bitxac comú (*Saxicola torquata*)
Merla de pit blanc (*Turdus torquatus*)
Merla (*Turdus merula*)
Tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*)
Mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*)
Reietó (*Regulus regulus*)
Bruel (*Regulus ignicapillus*)
Pinsà mec (*Fringilla montifringilla*)
Durbec (*Coccothraustes coccothraustes*)
Lluer (*Carduelis spinus*)
Pinsà borroner (*Pyrrhula pyrrhula*)
Repicalons (*Emberiza schoeniclus*)
Verderola (*Emberiza citrinella*)
Sit negre (*Emberiza cia*)

Espècies sedentàries

Òliba (*Tyto alba*)
Gamarús (*Strix aluco*)
Picot verd (*Picus viridis*)
Tallareta cuallarga (*Sylvia undata*)
Tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*)
Mallerenga emplomallada (*parus cristatus*)
Mallerenga petita (*Parus ater*)
Mallerenga blava (*Parus caeruleus*)
Mallerenga carbonera (*Parus major*)
Botxi (*Lanius excubitor*)
Gralla (*Corvus monedula*)
Gratapalles (*Emberiza cirius*)

ANEXO II

Status de protecció legal de les espècies susceptibles de ser capturades a la barraca i filat.

Espècies en migració

Esparver vulgar (*Accipiter nisus*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Estrictament Protegida)
Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2
Directiva Aus 79/409 CCEE	Annex 1

Xoriguer comú (*Falco tinnunculus*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Esmerla (*Falco columbaris*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2
Directiva Aus 79/409 CCEE	Annex 1

Falcó mostatxut (*Falco subbuteo*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)

Decret 148/1992	Annex 1 (Espècies sensibles)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2
Libro Rojo de las aves de España	NT Especie casi amenazada

Xot (*Otus scops*)

CITES	Annex 2
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mussol (*Athene noctua*)

CITES	Annex 2
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mussol banyut (*Asio otus*)

CITES	Annex 2
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Decret 148/1992 Afectació fauna salvatge	Annex 1 (Espècies sensibles)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mussol emigrant (*Asio flammeus*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2
Libro Rojo de las aves de España	NT Especie casi amenazada
Directiva Aus 79/409 CCEE	Annex 1

Colltort (*Jynx torquilla*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2
Libro Rojo de las aves de España	DD Datos insuficientes

Titella (*Anthus pratensis*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Cargolet (*Troglodytes troglodytes*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Pardal de bardissa (*Prunella modularis*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Pit-roig (*Erithacus rubecula*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
---------------------------------------	---

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Bitxac comú (*Saxicola torquata*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Merla de pit blanc (*Turdus torquatus*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Merla (*Turdus merula*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Estrictament Protegida)

Tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
---------------------------------------	---

migratòries	Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Reietó (*Regulus regulus*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Bruel (*Regulus ignicapillus*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Pinsà mec (*Fringilla montifringilla*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Estrictament Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Durbec (*Coccothraustes coccothraustes*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Decret 148/1992 Afectació fauna salvatge	Annex 1 (Espècies sensibles)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Lluer (*Carduelis spinus*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Pinsà borroner (*Pyrrhula pyrrhula*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Estrictament Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Repicatalons (*Emberiza schoeniclus*)

Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Decret 148/1992 Afectació fauna salvatge	Annex 1 (Espècies sensibles)
Libro Rojo de las aves de España	VU Espècie vulnerable amb varietats EN en perill
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Verderola (*Emberiza citrinella*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Sit negre (*Emberiza cia*)

Conveni de de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Espècies sedentàries

Òliba (*Tyto alba*)

CITES	Annex 2
-------	---------

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Decret 148/1992 Afectació fauna salvatge	Annex 1 (Espècies sensibles)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Gamarús (*Strix aluco*)

CITES	Annex 2
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Picot verd (*Picus viridis*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Tallareta cuallarga (*Sylvia undata*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2
Directiva Aus 79/409 CCEE	Annex 1

Tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*)

Conveni de Bonn sobre aus migratòries	Annex 2 (Espècie Objecte d'Acords Internacionals)
Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mallerenga emplomallada (*parus cristatus*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mallerenga petita (*Parus ater*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mallerenga blava (*Parus caeruleus*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Mallerenga carbonera (*Parus major*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Botxi (*Lanius excubitor*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

Gralla (*Corvus monedula*)

Directiva Aus 79/409 CCEE	Annex 2
---------------------------	---------

Gratapalles (*Emberiza cirius*)

Conveni de Berna	Annex 3 (Espècie Protegida)
------------------	-----------------------------

Reial Decret 439/1990 CNEA	Annex 2 (Espècie d'Interès Especial)
Llei 3/1988 de protecció dels animals	Annex 2

El CNEA és el "Catálogo Nacional de Especies Amenazadas"

ANNEX III

Disposicions legals que s'entenen vulnerades pel contingut del Projecte examinat (en castellà per evitar possibles errors de traducció)

Artículo 8 apartado 1 de la Directiva 79/409/CEE ;

" En lo que se refiere a la caza, la captura o muerte de aves en el marco de la presente Directiva, los Estados miembros prohibirán el recurso a cualquier medio, instalación o método de captura o muerte masiva o no selectiva o que pudiera causar la desaparición local de una especie, y en particular, los que se enumeran en la letra a) del Anexo IV"

Anexo IV, a)

"- Lazos, ligas, anzuelos, aves vivas utilizadas como reclamos cegadas o mutiladas, aparatos grabadores, aparatos electrocutantes".

Artículo 9 apartado 1 de la Directiva 79/409/CEE

"Los Estados miembros podrán introducir excepciones a los artículos 5, 6, 7 y 8, si no hubiese otra solución satisfactoria, por los motivos siguientes ...

"c) para permitir en condiciones estrictamente controladas y de un modo selectivo, la captura, la retención o cualquier otra explotación prudente de determinadas aves en pequeñas cantidades."

Artículo 28,2 de La Ley 4/89, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestre

"Podrán quedar sin efecto las prohibiciones del artículo 26.4, previa autorización administrativa del órgano competente, si no hubiere otra solución satisfactoria, cuando concurra alguna de las circunstancias siguientes:

- 1. - Si de su aplicación se derivaran efectos perjudiciales para la salud y seguridad de las personas.*
- 2. -Cuando de su aplicación se derivaran efectos perjudiciales para especies protegidas.*
- 3. -Para prevenir perjuicios importantes a los cultivos, el ganado, los bosques, la pesca y la calidad de las aguas.*
- 4. -Cuando sea necesario por razón de investigación, educación, repoblación o reintroducción, o cuando se precise para la cría en cautividad orientada a dichos fines.*
- 5. -Para prevenir accidentes en relación con la seguridad aérea.*
- 6. -Para permitir, en condiciones estrictamente controladas y mediante métodos selectivos tradicionales, la captura, retención o cualquier otra explotación prudente de determinadas especies no catalogadas en pequeñas cantidades y con las limitaciones precisas para garantizar su conservación.*
- 7. - Para proteger la flora y la fauna"*

ANNEX IV. EXTRACTES DE PRONUNCIAMENTS DELS TRIBUNALS EN EL CAS DEL PARANY A LA COMUNITAT VALENCIANA

(en castellà per evitar possibles errors de traducció)

Sentencia del Tribunal de Justicia (CE) Sala 2ª, S 9-12-2004, nº C 79/2003.

En esta Sentencia, dictada en relación con el Decreto 135/2000, aprobado por el Gobierno de la Comunidad Valenciana, el Tribunal de Justicia de la Comunidad Europea considera que ha quedado acreditado que la caza de tordos con liga, tal y como se regula en la referida norma, no permite evitar la captura de aves de otras especies, y que "el hecho de que los cazadores estén obligados a limpiar y a liberar aves de especies distintas, cuando éstas resultan atrapadas en las varetas, no tiene entidad suficiente para poner en duda el carácter no selectivo de dicho método de captura". (Fdtos. 19 y 20). En consecuencia, el Tribunal de Justicia declara en dicha sentencia que el Reino de España ha incumplido las obligaciones que le incumben en virtud de los artículos 8, apartado 1, y 9, apartado 1, de la directiva 79/409 relativa a la conservación de las aves silvestres, al tolerar la práctica de la caza con liga en el territorio de la comunidad valenciana mediante el método conocido como "parany".

Sentencia del TSJ Comunidad Valenciana, sec. 3ª, S 26-9-2002, nº 1517/2002.

En esta sentencia el TSJ anula el Decreto 135/2000 por el que se establecen las condiciones y requisitos para la concesión de las autorizaciones excepcionales para la caza de tordos con parany en la Comunidad Valenciana, por contravenir las disposiciones de rango superior que regulan esta materia, tanto de nuestro ordenamiento interno como de las normas comunitarias, al no haber quedado suficientemente acreditado por la administración el carácter selectivo del medio de caza referido. .

Para el Tribunal, la médula o piedra angular del debate se centra en si la regulación normativa del Decreto recurrido permite dotar al parany de un carácter selectivo y si, consecuentemente, respeta las exigencias que establecen la ley de conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres y la Directiva "Aves".

Como punto de partida el Tribunal establece que ha de ser la Administración quien acredite, con precisión y certeza plena, que las numerosas prevenciones que introduce para la caza de tordos en parany hacen de éste un método (con el respeto de sus presupuestos reglamentarios) totalmente selectivo.

Además, la administración ha de demostrar de forma ineludible, desde el plano científico, la falta de producción de resultados dañosos para cualesquiera otras aves diversas a las especies de zorzales autorizadas.

De esta forma, el Tribunal analiza las "Condiciones de selectividad" reguladas en el artículo 4º del Decreto 135/2000, para concluir:

1º. En cuanto a las “especies autorizadas”: el detalle o la mención de las especies autorizadas no supone que el método de caza que se utilice tenga una caracterización selectiva, más cuando está acreditado que el periodo migratorio de las especies autorizadas se solapa totalmente con el periodo migratorio de las especies no cinegéticas con más riesgo de caer en el parany (Petirrojo y Curruca capirotada), que tienen un horario de actividades similar, pasan igualmente por los árboles donde se practica el parany y no tienden a evitar el roce con ramitas finas, como parecerían las varetas, pues se desplazan entre vegetación densa.

2º. En cuanto a la “obligación de evitar la captura de aves no autorizadas”: no se detallan cuales son las medidas que pueden hacer cumplir esa obligación, y en todo caso, es imposible asegurar que el uso de un reclamo específico limita las capturas solamente a la especie que se pretende capturar, pues puede ocurrir incluso, que las vocalizaciones de una especie sean utilizadas por otras para detectar lugares donde hay alimento, ya que los árboles más o menos frondosos que se utilizan para atraer a los zorzales constituyen un hábitat utilizado por muchas especies de aves.

3º. En cuanto a la disposición vertical y distancia de las “varetas y perchas”: el Tribunal reconoce que el muy importante incremento (mínimo 20 cms.) en la distancia mínima de separación entre las varetas impregnadas de liga que establece el Decreto junto con su disposición vertical, va a reducir las capturas de las aves “no objetivo” del parany. Pero incluso esta prevención no es suficiente ya que las aves passeriformes no cinegéticas más afectadas por la caza con parany (Curruca capirotada, *Sylvia atricapilla*; Mosquitero común, *Phylloscopus collybita*, y petirrojo, *Erithacus rubecula*) presentan envergaduras de entre 15 y 30 cm, con lo cual esta medida no reduce el riesgo de que queden impregnadas en las varetas.

4º. En cuanto a las “ligas y disolventes”: el Tribunal considera (a) que no hay garantía científica alguna de que la aplicación de los disolventes sobre las aves passeriformes “no objetivo” “ligadas” evite daños relevantes a éstos que afecten a su capacidad de vuelo o probabilidades de supervivencia”. Además, (b), tampoco existen estudios que detallan el tiempo necesario para la limpieza del ave no objetivo, la pericia reclamada para la realización de esta actividad, junto con los efectos que el uso de la liga genera en las alas de las aves no objetivo. Y es que en pruebas realizadas “en laboratorio” y con plumajes de “aves muertas” fue necesaria una hora para que se evaporase totalmente el disolvente de las alas, siendo necesario por tanto, para este proceso una infraestructura y un tiempo que es dudoso que exista en la práctica, siendo inevitable que el ave capturada ingiera restos del disolvente, cuya toxicidad para estas aves no ha sido evaluada. Además de que la manipulación de un ave viva es bastante complicada, y si se hace por manos inexpertas, especialmente si es pequeña, puede ocasionar daños adicionales al ave.

5º. En cuanto a las prevenciones sobre la “Recogida de los ejemplares caídos” y el “montaje y desmontaje de las varetas” el Tribunal considera que tienen una importancia residual para garantizar la selectividad del modelo de caza de tordos con parany.

En base a este detallado análisis, considera el Tribunal, que no está acreditada la “selectividad” de este método de caza de aves, y anula por tanto el Decreto 135/2000 por ser contrario a Derecho.

Tribunal Supremo Sala 3ª, sec. 5ª, S. 22-6-2005, rec. 7370/2002.

En esta sentencia el Tribunal Supremo desestima el recurso de casación interpuesto contra la STSJ Comunidad Valenciana de 26-9-2002, detallada en el apartado anterior, que anuló el Decreto 135/2000 por el que se establecían las condiciones y requisitos para la concesión de las autorizaciones excepcionales para la caza de tordos con parany.

En el Fundamento de Derecho Séptimo el Tribunal Supremo recalca la exactitud y rigor de la conclusión a que llega la Sala de instancia en la sentencia recurrida, en el sentido de que el método de caza con parany, que en su modalidad tradicional todas las partes aceptan que no es selectivo, no adquiere este carácter por las prevenciones, condiciones y restricciones impuestas por el Decreto impugnado, y, en consecuencia, es contrario a lo establecido en el artículo 9 de la Directiva de la Unión Europea 79/409, de Conservación de las Aves Silvestres, y en el artículo 28.2.f) de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, en la redacción dada por la Ley 40/1997, de 5 de noviembre, por lo que su anulación fue ajustada a derecho.

A los anteriores argumentos y razones, determinantes de la desestimación de los motivos de casación alegados, el Tribunal Supremo añade que, aun admitiendo una situación de incertidumbre científica acerca de los riesgos de la caza con parany realizada de acuerdo con las precauciones y condiciones impuestas por el Decreto autonómico impugnado, el principio de precaución en materia ambiental nos llevaría a idéntica conclusión para preservar, como exige el artículo 45 de la Constitución, el medio ambiente.

Y ello, porque dicha Sala del Tribunal Supremo tiene declarado desde su Sentencia de 26 de diciembre de 1989 que "cualquier interpretación que se haga por los órganos competentes de las normas aplicables ha de partir de aquel mandato constitucional de protección de la naturaleza, por lo que, en caso de duda, han de inclinarse por negar la autorización para cualquier actividad que pueda dañar o menoscabar el deseable equilibrio natural".